

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Lasata secului pentru Postul Sfintei Marii

Lasata secului pentru Postul Sfintei Marii se face pe data de 31 iulie. In cazul in care 31 iulie este in zi de miercuri sau vineri, se lasa sec in seara zilei de 30 iulie. Cuvantul sec, din sintagma "lasatul secului", este inteles de noi ca fiind sinonim cu uscat, fara grasime, de post. Insa, secul pe care il cere postul ortodox este seculum (saeculum), adica lumea impatimita. De multe ori ne este dat sa auzim ca nu postul alimentar este important, ci cel spiritual. Dar nu este asa. Ambele forme sunt importante. De vreme ce Sfintii Parinti au randuit sa ne infranam de la anumite bucate pentru o vreme, au facut-o cu buna stiinta. Credinciosul nu trebuie sa se multumeasca cu jumatați de masura. Nu cu o parte din el trebuie sa se apropie de praznicul Adormirii Maicii Domnului, ci cu intreaga sa natura: trup si suflet.

Postul Sfintei Marii este un post aspru, daca tinem seama de faptul ca Biserica Ortodoxa ne cere ajunare pana la ora 15:00, in zilele de luni, miercuri si vineri, iar dupa aceasta ora, ne cere sa consumam mancare uscata. Nici in celelalte zile, nu avem parte de un post usor: marti si joi se mananca fara ulei, iar sambata si duminica avem dezlegare la untdelemn si vin. Facem mentiunea ca in Pravila Mare se precizeaza ca in acest post avem dezlegare la untdelemn si vin si in zilele de marti si joi. In Postul Sfintei Marii avem o singura dezlegare la peste, pe 6 august, cand praznuim Schimbarea la Fata a Domnului, pe Muntele Tabor.

Pentru linistea acelor crestini, care din motive binecuvantate, nu se pot abtine de la mancare pana la ora 15:00 si nici nu pot urma recomandarea Bisericii de a manca fara ulei, adica o mancare cat mai uscata, Sfantul Ioan Gura de Aur spune: "Stapanul nostru e bland si cu omenie, nu ne cere nimic peste puterile noastre." (Adrian Cocosila)

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 31 IULIE - 6 AUGUST

Miercuri 2 august:

Acatistul Maicii Domnului ..... 6.00 PM

Vineri 4 august:

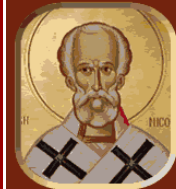
Paraclisul Maicii Domnului ..... 6.00 PM

Duminică 6 august: **SCHIMBAREA LA FATA A DOMNULUI**

Utrenie și Sfânta Liturghie Arhierasca ..... 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917- 592- 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

IUBIȚI CREDINCIOȘI

Avem bucuria de a vă invita sa participati Duminică,
6 august 2017, la Sfânta Liturghie Arhierasca oficiata de
IPS Nicolae Condrea, Mitropolit al Mitropoliei Ortodoxe
Române a celor doua Americi.

EVANGHELIA DIN DUMINICA A OPTA DUPA RUSALII

In vremea aceea, Iisus a văzut mulțimea de oameni și I sa făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor. Iar când sa făcut seară, ucenicii au venit la El și I-au zis: Locul este pustiu și vremea, iată, a trecut; deci; dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate să-și cumpere mâncare. Iisus însă le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce. Iar ei I-au zis: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești. Și El a zis: Aduceți-Mi-le aici. Și poruncind să se așeze mulțimile pe iarba și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, a binecuvântat și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii, mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat și au strâns rămășițele de făcămituri, douăsprezece coșuri pline. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui pe țarmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor.
(Matei 14, 14 - 22)

Meditatii despre credinta crestina si viata contemporana

Când noi suntem cei care i-am jignit pe alții

Fiecare dintre noi are parte de situații în care trebuie să suporte jignirile sau insultele altora, situații pe care Dumnezeu le îngăduie pentru a ne ajuta să dobândim smerenia de care avem nevoie dacă vrem să-L urmăm pe Hristos. Cu toate acestea, există și situații în care noi suntem cei care-i ofensează pe alții - fie ei membrii familiei, pe care-i insultăm uneori, sau colegii de serviciu, sau chiar oameni necunoscuți. În clipa în care-i facem concesii prea mari eului nostru, uităm de smerenie și cădem în păcatul care a dus la căderea din har a lui Adam și a Evei; asemenea lor, sacrificăm Raiul pentru păcatul care ne atrage pe moment, pentru câteva clipe de plăcere. Ce să facem în astfel de momente, când ne dăm seama că nu suntem în stare să ducem o viață de creștin autentic, nici măcar pentru o scurtă perioadă de timp? Ce se mai poate îndrepta după ce am îngăduit ca virtuțile noastre să se scufunde în mocirla egocentrismului? Mai avem o ieșire: să ne considerăm nevrednici de a săruta încălțăminte aproapelui nostru și să le cerem iertare celor pe care i-am jignit sau insultat. După aceea, să întoarcem pagina și să începem o viață nouă. De fiecare dată când cădem, să ridicăm ochii spre Hristos și să nu ne desprindem privirea de la El. De fiecare dată când cădem, să ne adresăm Lui. Domnul nostru e grabnic iertător și ne va scoate la lumină, alungând întunericul care ne-ar putea distruge întru totul.

Ispita de a trăi numai pentru ziua de astăzi

A trăi numai pentru momentul de față este o ispită aproape universală a vremurilor noastre. Dorim să ne distrăm acum, să ne relaxăm și să ne simțim bine acum, să avem tot ce visăm acum. Prin urmare, ne concentrăm asupra unei mici perioade de timp și în acest fel uităm cât este de importantă pregătirea pentru veșnicie. Știința medicală a dovedit că adolescenții reacționează adeseori fără să se gândească la consecințele unui comportament nesăbuit, deoarece mintea lor nu a atins încă stadiul maturității. Ei nu numai că sfidează regulile sau își asumă riscuri abordând o conduită periculoasă, ci sunt cu totul incapabili de a procesa consecințele acțiunilor lor. Cu alte cuvinte, nu-și dau seama de posibila finalitate a comportamentului lor. Pentru mulți dintre ei, nici măcar moartea nu este o finalitate.

Atunci când ne conducem viața după deviza „aici și acum”, ne comportăm precum niște adolescenți. Simțul nostru lăuntric privind importanța pregătirii pentru veșnicie este atrofiat; de altfel, nu ne preocupă nici măcar consecințele duhovnicești de scurtă durată ale acțiunilor noastre. Veșnicia ni se pare un mit și toate energiile noastre merg într-o singură direcție - cea a obținerii celor dorite de noi în prezent.

Absorbiți fiind de achiziționarea de obiecte și de plăceri, ca și de orice alte bunuri care ne fac să ne simțim bine, uităm importanța de a ne pregăti duhovnicește pentru viața veșnică. Dumnezeu nu ne-a dat viață pentru a ne desfăta în plăceri și a acumula averi, ci pentru a ne apropia mai mult de El, Cel ce ne iubește și dorește să fie în comuniune cu noi în veci de veci. Asemenea liceenilor care studiază, pregătindu-se pentru viața care-i așteaptă, să folosim și noi viața aceasta a noastră ca pe o perioadă de pregătire pentru viața cea veșnică.

Copleșiți de importanța propriei persoane

Dacă ne vom examina inima cu atenție, vom discerne dacă suntem dominați de ideea importanței și superiorității propriei persoane, sau dacă ne considerăm cei mai obscuri și mediocri dintre toți oamenii. Dacă avem o părere deosebit de bună despre noi înșine, acel simț al propriei noastre importanțe ne va determina să așteptăm să mergă toate exact așa

cum ni se pare nouă că trebuie să mergă. Vom dori să controlăm tot ce se întâmplă, să pretindem ca totul să se desfășoare așa cum vrem noi - în cele din urmă înlocuind voia lui Dumnezeu cu voia proprie.

Cei care consideră că li se cuvine totul în viață, fiindcă ei sunt ieșiți din comun, superiori tuturor celorlalți, se supără de obicei cu ușurință pe membrii familiei lor, pe vecini, pe colegii de serviciu. Soții sau soțiile și copiii lor nu sunt niciodată suficient de buni pentru ei, prietenii lor nu sunt niciodată suficient de sensibili și receptivi pentru a le fi de folos. Acest gen de oameni caută întotdeauna motive sau dovezi care să demonstreze că alții nu corespund așteptărilor lor și nu ostenesc să se declare tot ei ofensați de orice nimic.

Egocentricii se plâng lui Dumnezeu că sunt neînțeleși, fără să-și dea seama cât de mult își vatăma propriile suflete, întrucât, pretinzând ca totul să se întâmple după voia lor, vor cădea de fapt mai adânc în prăpastia sinelui, pe tărâmul atotputerniceii lor idolatrii față de șinele propriu. Dacă ne recunoaștem cumva în această descriere, să ne mărturisim părintelui duhovnic și să pornim în căutarea smereniei și a pocăinței - să le acordăm celorlalți prioritate, așezându-i pe primul loc în viața noastră și răspunzând cu sensibilitate nevoilor lor. După ce vom realiza acestea, vom putea să ne rugăm și noi, din toată inima, așa cum ne-a învățat Mântuitorul Hristos: Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ!

Rolul sfinților în viața noastră

Crescând în religia luterană, credeam pe atunci că venerarea sfinților de către romano-catolici și creștini ortodocși este o formă de idolatrie - idolatrie pentru că ei îi „venerază” pe sfinți. Pentru protestanți, această venerare reprezintă un obstacol major, deoarece ei consideră că venerarea l se cuvine doar lui Dumnezeu. Distincția dintre venerare și închinare-adorare ne era necunoscută. (Închinarea e rezervată lui Dumnezeu, pe când venerarea este respectul pe care se cuvine să-l arătăm sfinților.)

Biserica istorică a venerat sfinții dintotdeauna, deoarece Biserica este nedespărțită. Biserica Triumfătoare din ceruri și cea Luptătoare de pe pământ sunt una și aceeași Biserică. Când se slujește Sfânta Liturghie în Biserică, norul de martori (cei ce au biruit în lupta cu vrăjmașul și se află în ceruri cu Dumnezeu) se unește în închinare, în fața tronului dumnezeiesc, cu cei rămași pe pământ. Noi, când intrăm în comuniune liturgică în Biserică, ne unim mistic aici pe pământ cu sfinții din ceruri. Moartea nu ne desparte de cei care au plecat la ceruri înaintea noastră, întrucât în Hristos nu există moarte.

Atunci când îi venerăm pe sfinți, le arătăm dragoste și respect. A săruta icoana unui sfânt echivalează cu a săruta Biblia. Când sărutăm fotografia unei persoane îndrăgite, nu o venerăm, ci ne demonstrăm concret iubirea față de acea persoană; același lucru se întâmplă și când sărutăm icoana unui sfânt.

Atunci când avem nevoie de rugăciuni, nu intrăm în cârciuma cea mai apropiată pentru a-l ruga pe bărbatul care stă aplecat peste tejghea să se roage pentru noi - ci le cerem celor care sunt apropiați de Dumnezeu să se roage pentru noi. Nimeni nu e mai aproape de Dumnezeu decât cei a căror viață pe pământ a fost una sfântă, sau care au îmbrățișat o moarte mar-tirică din iubire pentru Hristos și credință creștină - așa că știm cu certitudine că ei sunt vii în Hristos Domnul și El le ascultă rugăciunile. Nu le cerem doar prietenilor noștri să se roage pentru noi, ci îi cerem mai ales unui sfânt, pentru că Hristos este preaslăvit întru sfinții Săi (II Tesaloniceni 1, 10).

**PĂRINTELE TRIFON
DIMINEȚI CU DUMNEZEU**